

[AM2021.06.22B]

Retten i Hillerøds DOM - 22. juni 2021 - 8-5845/2020 - 0900-73241-00878-20

Anklagemyndigheden mod T , født september 1979

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. december 2020.

T er tiltalt for

mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1,

ved i perioden fra 1. januar 2010 til den 29. januar 2020 på Adresse1 og Adresse2 i Hillerød samt flere steder i offentligheden, adskillige gange og til tider flere gange dagligt, at have udøvet vold mod sin datter F , født ... december 2006, idet tiltalte

- a) slog hende på kroppen og ansigtet med både flad og knyttet hånd samt med en metalgenstand og et støvsugerrør, sparkede hende på kroppen, rev hende i håret, skubbede til hende, nev hende i armene, kastede sko på hende og tog fat rundt om halsen på hende,
- b) den 29. januar 2020 forinden kl. 18.39 på Adresse1 i Hillerød kastede et penalhus i ansigtet på F med mærker til følge samt
- c) den 11. oktober 2020 ca. kl. 11.30 på Adresse1 i Hillerød, slog F , og rev hende i håret.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne V1 , socialrådgiver V2 , afdelingslæge V3 , pædagog V4 , og V5 .

Tiltalte, T har til retsbogen forklaret følgende:

"...

Tiltalte forklarede, at F ikke har boet hjemme i de sidste 8 måneder, siden hun blev indlagt. Tiltalte var medindlagt i begyndelsen. F er psykisk sårbar. Tiltalte har haft et godt forhold til F, ligesom hun har til hendes søster, V1. F fik det svært, da hun skiftede skole i 7. klasse på grund af problemer i pigegruppen. Det har påvirket hende rigtig meget. Det passer ikke, at hun ikke har nogen veninder. Savnet af hendes far har også påvirket hende meget. F bor nu på Sted1. Hun går i 8. klasse. Der er også jalousi blandt vennerne der. Tiltalte har ikke slået F. F ville gerne på et bosted. Hun er blevet ødelagt psykisk af at være indlagt på psykiatrisk afdeling. De har ødelagt hende og tvunget hende til at anmelde denne sag. De sagde til hende, at hun godt måtte være egoistisk. F kom hjem i weekenderne, da hun var på psykiatrisk afdeling. Hun ville ikke komme hjem, efter hun kom på bostedet. Det var ikke, som hun havde forestillet sig. Hun vidste ikke, hvad et bosted var. Hun var bange og satte sin seng, så den spærrede for døren. Hun indlagde sig selv igen i 4 dage. Hun vil ikke være på bostedet mere. Hun ringer hjem, og sender billeder, hvor hun har skåret sig selv. Hun er meget ulykkelig. Hun græder og vil ikke leve længere. Corona har gjort det hele værre, også at hun brækkede foden og måtte gå med krykker. Der har ikke været vold i deres hjem. Tiltalte har ikke slået F. Hun har fået flere beskeder fra F, hvor der står, at hun ikke har slået hende. Hun har også fået beskeder i dag. F er blevet tvunget til at anmelde det, fordi de sagde på psykiatrisk, at hun skulle være egoistisk. F havde det rigtig dårligt, da hun blev indlagt. Hun ville ikke gå i skole eller i bad. Tiltalte kunne ikke genkende hende. De havde søgt hjælp hos kommunen. F var selvskadende. Det, F siger om sin søster, passer ikke. F sagde de ting, fordi hun gerne ville på et bosted, og bestemme over sig selv. Forvist billede side 46 i den digitale sag, forklarede tiltalte, at det kendte hun ikke noget til. Der har været mange episoder, hvor F har grædt og skåret i sig selv, også i ansigtet, blandt andet fordi hun ikke måtte komme hjem til påske. Forevist video optaget af F i oktober sidste år, forklarede tiltalte, at hun godt kunne huske en episode, hvor F sov i køkkenet. Tiltalte kunne ikke få hende til at gå ind i sin seng. Da tiltalte vågnede om morgenen, var F stadig i køkkenet med sin dyne. De kom op og skændes. Tiltalte slog ikke. F kalder hende grimme ting, og så kalder hun også F grimme ting. Det var ikke for at irritere hende, at hun åbnede skufferne med bestik. F siger ting, som ikke passer. Tiltalte har aldrig slået hende, når de var uden for blandt andre mennesker. F var jaloux på sin søster, fordi hun klarede sig godt i skolen. F bliver hjemgivet den 1. juli og kommer hjem og bor hos dem igen. Det vil F gerne, og de får hjælp og støtte fra kommunen. F har skrevet til hende her til morgen, at hun ikke fortjener denne sag. Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at F fik problemer, da hun gik i 7. klasse. Det er to år siden. Før det var alt godt imellem dem. Det gik godt i skolen og hjemme var hun sød og rar og harmonisk. Hun har været alene med de to piger hele deres liv. F blev ulykkelig og fik teenageproblemer. Hun blev trodsig og ville ikke høre efter. Hun begyndte at råbe og skrike og græde og flytte rundt på møbler. Hun blev selvskadende. Hun blev meget ulykkelig, når der var noget, hun ikke fik lov til. Lægen sagde at hun havde en depression, og at hun har en opmærksomhedsforstyrrelse. Tiltalte har aldrig slået sine piger.

...."

V1 har som vidne til retsbogen forklaret følgende:

"...

Vidnet forklarede, at hun er F's storesøster. Det havde ikke et godt forhold i 2020. De talte ikke sammen. Vidnet vidste ikke hvorfor. Deres forhold er fint nu. Det begyndte at blive dårligt, da F blev indlagt. F blev indlagt, fordi hun havde selvmordstanker. Vidnet har aldrig oplevet vold i deres hjem. F har heller aldrig fortalt hende noget om vold i hjemmet. Vidnet troede, at F har haft en svær barndom, og at hun fortæller disse ting, fordi hun søger opmærksomhed og medlidenhed fra andre. Hun har hørt F og deres mor skændes og sige grimme ting til hinanden. Vidnet har ikke set et billede af F med skader i ansigtet. F har sendt hende billeder, hvor man kan se, at hun har skåret i sine arme. Det har hun set, når F har facetimet kl. 2 om natten. Det var fra bostedet. Vidnet så i sin mobil og fortalte, at det var den 12. april 2021. F brækkede foden, da hun var hjemme på weekend. Deres mor var nede og vaske. F dansede og hoppede i stuen og kom til skade med foden. Hun begyndte at græde, og vidnet kom hen til hende. De fortalte deres mor det. Næste dag kom F på hospitalet. Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at F nok havde sendt under 10 screenshots til hende. Det var mest bare af hendes arme. Forevist foto side 46 i den digitale sag forklarede vidnet, at hun troede, at hun havde set det før. F har ikke sendt det til hende. F græd meget, efter hun havde flyttet skole. Hun er meget sensitiv. Hun blev tit ked af det og græd til musik. Hun begyndte at blive aggressiv. Forevist side 51 i den digitale sag forklarede vidnet, at det var et brev hun og F har skrevet til deres mor på Mors dag. Vidnet har aldrig oplevet F selvskadende derhjemme. Hun er nogen gange kommet med selvmordstrusler, når hun er hjemme i weekenden. F har været voldelig overfor hende. En gang løj hun om en tur med deres far, så vidnet ikke kom med, og da hun kom hjem, ville hun ikke dele de doughnuts, hun havde fået med hjem. Vidnet ringede til deres far, som sagde, at de skulle dele, og så blev F sur og nev hende og slog hende med et bælte.

...."

Socialrådgiver V2 har som vidne til retsbogen forklaret følgende:

"...

Vidnet forklarede, at hun er socialrådgiver i Hillerød kommune. Hun har indleveret anmeldelsen af 16. november 2020 til politiet. Hun modtog en underretning fra ... psykiatriske afdeling. Hun havde kendt F og hendes familie i nogle måneder, da hun overtog deres sag fra en kollega. Det var svært at få F til at gå i skole, og hun mistrivedes derhjemme. Det endte med, at hun blev indlagt på psykiatrisk afdeling på vidnets initiativ. Hun var meget trist og suicidal. De beholdt hende på psykiatrisk afdeling for at få hende udredt. Vidnet havde en ungesamtale med F efter modtagelsen af underretningen. Hun besøgte F på afdelingen for at få underretningen underbygget. F fortalte, at hun altid var blevet slået. Hun var optaget af, at hendes mor ikke havde passet på hende. F viste vidnet en video med en episode i hjemmet. F fortalte, at hendes mor rasler med bestik, fordi hun ved, at det er en lyd, F ikke kan klare. De skriger og råber, og Fs mor giver hende en knytnæve i ansigtet. F havde rigtig mange ord. De væltede ud af hende. Hun sagde, at det altid havde været sådan. Hun fortalte om nogle ting, hun havde oplevet. Hun var meget optaget af, at hun havde fået slag i hovedet og kastet ting efter sig. Hun kunne ikke forstå hvorfor. Hun havde lyst til at tage sit eget liv. Alting var ligemeget nu, hvor det

hele var kørt af sporet. Hun kunne ikke finde ud af at spise eller sove eller gå i skole eller have veninder. Vidnet fandt hende troværdig. Hun holdt fast i den samme forklaring, og fortalte rigtig mange detaljer. Vidnet mente derfor, at der var tale om erindringer. Det kunne også godt være pres og tankemylder. Vidnet vidste ikke, hvorvidt hun følte sig presset til det, fordi hun havde fået at vide, at hun godt måtte være egoistisk. Det grænsede sig nærmest til det vanvidsagtige. Personalet på psykiatrisk afdeling var rystede. De havde brug for, at myndighederne tog over. F virkede lille, ked af det og træt. Hun snakkede meget, og gemte sig ind i mellem under sin dyne. Hun virkede, som unge er, når de taler om noget, der ikke er så rart. Da hun blev spurgt om, hvorfor hun ikke havde sagt noget før, sagde hun, at det havde hun, men der var ingen, der lyttede. Hun var meget træt efter samtalen. Vidnet fulgte op på det dagen efter, hvor F fastholdt det hele. Vidnet sagde, at hun var nødt til at fortælle det til politiet, og det ville hun gerne have. Hun virkede, som om hun gerne ville have opmærksomhed. Hun ville gerne have dramaet. Hun er en meget stædig pige. Det kunne vidnet godt genkende, men der var også en anden side, hvor hun var lille og helt kronologisk, som ikke virkede dramatisk, mere faktuel. Vidnet kørte hende til afhøring i børnehuset og tilbage til ... , hvor hun var anbragt. Hun var bange for, at hendes mor ville hente hende. Hun gemte sig i et skab. Hun sagde, at hun aldrig ville se sin mor igen. De har et bedre forhold nu. F trivedes ikke i anbringelsen. Hun troede, at det mere ville være som en slags fest, hvor man bestemte alt selv. Hun er vendt på en tallerken og vil nu gerne hjem til sin familie. Hun vil ikke længere anerkende de ting, hun har sagt. Hun har antaget en helt ny holdning, hvor hun forklarer, at hun blev presset af psykiatrisk afdeling. Hun var ikke sig selv, og hun syntes, at hendes ord er blevet fordrejet. Det har gjort det værre, at hun skulle gennemgå det igen, og hun har svært ved at genkende sig selv i det. Hun var ekstremt presset, fordi det hele kogte over for hende. F virkede relevant, at hun fortalte det til vidnet. Det var været umulig for psykiatrisk afdeling at udrede hende. Hun har spor af en personlighedsforstyrrelse. Hun blev anbragt, fordi hun havde brug for ro og stabilitet. Hun savner sin familie. Hun kommer efter eget ønske hjem igen den 1. juli, med en massiv indsats i hjemmet, hvor hun bliver rammet ind og holdt øje med, at hun har det godt. Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at der er tale om en frivillig anbringelse. Tiltalte har hele tiden været samarbejdsvillig. Tiltalte har været bekymret for F både i forhold til skolen og det hjemlige. F har vist hende foto på side 46 i den digitale sag. Hun fortalte, at hendes mor havde kastet et penalt hus i hovedet på hende. Vidnet har ikke set foto, hvor F har været selvskadende. Vidnet var godt klar over, at F var selvskadende og havde truet med det.

...."

Afdelingslæge V3 har som vidne til retsbogen forklaret følgende:

"...

Vidnet forklarede, at hun har udarbejdet underretningen til Hillerød kommune. F fortalte til kontaktpersonerne og til vidnet, at hun var blevet slået derhjemme, også umiddelbart op til indlæggelsen. Hun fortalte, at det havde stået på i mange år op gennem hele hendes opvækst. Hun fortalte, at hun havde fået lussinger mange gange, og at hun blev slået, fordi hendes mor ikke magtede hende. De vurderede derfor, at de måtte foretage underretning til kommunen. Videt har haft flere samtaler med F , så hun kunne ikke lige huske situationen, hvor F fortalte disse ting til hende. Det var i slutningen af indlæggelsen, hvor hun ikke længere ville hjem på

weekend. Hun viste en video til sin kontaktperson. Vidnet har ikke set den. Det virkede, som om hun refererede ting, der var virkelige for hende. Vidnet kunne huske en samtale, hvor F var meget fattet og vred, og hvor hun blev meget optaget af omfanget. Vidnet blev tilkaldt, fordi F var meget oprevet og ked af det. F er blevet udredt, men hun har fået nogle uspecifikke diagnoser. Hun virkede troværdig på personalet. Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun, når hun sagde, at det var virkeligt for F, mente, at F fortalte, som om hun fortalte om erindringer. Vidnet havde ikke en oplevelse af, at det var uvirkeligt. Foreholdt de diagnoser, der er anført på side 6 i fil 3 i den digitale sag forklarede vidnet, at diagnoserne netop er uspecifikke. F har emotionelle vanskeligheder. Hun er trist og ængstelig. Hun er meget rigid i sin opfattelse. Hun har brug for nogen til at guide sig. Det er rigtigt, at det også kan være et symptom, at man lyver.

...."

Pædagog V4 har som vidne til retsbogen forklaret følgende:

"....

Vidnet forklarede, at hun var en af Fs kontaktpersoner under hendes indlæggelse. Som kontaktperson har man den primære daglige kontakt. F var indlagt i ca. 8 uger, og det var i slutningen af indlæggelsen, at hun begyndte at fortælle om vold i hjemmet. Det kom gradvist frem. Der var en episode, hvor hun var meget ked af det og fortalte om nogle ting i sit liv. Det virkede meget reelt. Hun fortalte, at hun var blevet slået hele sit liv og stadig blev det. De spurgte ind til baggrunden, og hun fortalte, at hun var blevet slået, hevet i håret, fået kastet ting efter sig. Det skete, hvis hun græd eller var udfordrende. Hun viste dem en video, hvor man kunne se, at F sidder ved en bord, og der høres tale på et andet sprog. Man ser hendes mor ved køleskabet, at hun kommer hen med løftet arm, og man hører herefter skrig og ser gulvet. F fortalte, at hun blev slået og faldt ned på gulvet. F fortalte også om en anden situation, hvor hun var blevet revet i håret rundt på gulvet og kastet en sko efter sig. Vidnet kunne ikke huske noget med et penalhus. F var meget vred og ked af det. Det svingede, hun kunne ikke forstå, hvorfor ingen troede på hende. F virkede troværdig. Der var ikke noget, der fik vidnet til at tænke, at det ikke passede. Der gav mening. Det var ikke i øst og vest. Både, når hun var vred og rolig. Hun blev ikke presset til at fortælle det. De spurgte ind til det det. De blev overraskede. De havde haft et godt samarbejde med hendes mor undervejs. Vidne vidste ikke, hvorvidt hun var den første, F fortalte det til. Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at der var 11 unge på en afdeling. Man var kontaktperson for 2-3 ad gangen, og havde samtidig også med de øvrige unge at gøre. Der var både planlagte samtaler og spontane samtaler. Kontaktpersonerne var ofte med til lægesamtaler, men ikke altid. Det er rigtigt, at F talte en del om, at hun gerne ville på et bosted. Vidnet forklarede hende, hvad det kunne være. Tiltalte var inde over. Hun var til forældresamtaler. Vidnet havde telefonisk kontakt med hende, hun var ikke så meget på besøg. Tiltalte var involveret i udredningen af F.

...."

V5 har som vidne til retsbogen forklaret følgende:

"....

Vidnet forklarede, at hun bor i lejligheden under tiltaltes lejlighed. Hun boede der, da tiltalte flyttede ind. Hun kunne ikke huske hvornår, men det var, da pigerne gik i de små klasser. Hun ringede til politiet den 31. marts 2020, da der var larm og gråd fra lejligheden. Hun har flere gange tidligere ringet til politiet på grund af larm, skrig og gråd fra lejligheden. Hun har tidligere besøgt tiltalte et par gange, men hun brød sig ikke om det. Der var råben og skrigen fra lejligheden, lige siden de flyttede ind. I begyndelsen var det kun tiltalte, der råbte og skreg, men efterhånden som pigerne blev ældre, var der også dem, der råbte og skreg. Ca. tre uger efter de var flyttet ind, spurgte vidnet tiltalte, hvorvidt hun slog sine piger, og rådede hende til at søge hjælp hos kommunen. Tiltalte sagde til hende, at pigerne havde godt af disciplin. Vidnet talte herefter ikke med hende. Når hun ringede til politiet, sagde de, at det ikke var noget, de kørte ud til. Det stod på hver dag i alle årene. Der blev hver dag råbt og skreget og grædt i lejligheden. Der var smækken med døre og bulder og brag. Det var værst om eftermiddagen og om aftenen. Der var kun stille, når pigerne var i skole, eller ude og lege. Der var utrolig meget gråd. Det var væmmeligt, og vidnet fik det dårligt af at høre på det. Da corona kom, blev det meget værre. Hun hørte en af pigerne råbe, av min fod, og tiltalte råbte hold kæft. Næste dag om formiddagen humpede pigen ud til bilen med tiltalte, og da de senere kom hjem, var hendes fod i gips. Vidnet kunne ikke sige, hvilken af pigerne, det var. Det var den tynde af dem. Larmen blev mere intens. Den ene pige har soveværelse lige over vidnets soveværelse, og vidnet kunne høre, at hun græd 4 timer i træk og råbte, at hun ikke ville være her mere. Det var ikke almindelige skænderier, hun hørte. Det var meget mere voldsomt med bulder og brag. Hun har ikke set, hvorvidt pigerne er blevet slået. Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at der er lyd i lejlighederne. Der boede en kvinde ved navn X1 oven på, før tiltalte flyttede ind. Vidnet kunne kun høre noget fra lejligheden dengang, når X1 havde sin ven på besøg, og de elskede. Adspurgt af dommeren forklarede vidnet, at hun ringede til politiet, efter at pigen havde ligget og grædt i flere timer, og sagt at hun ikke ville leve mere. Politiet sagde, at de ville undersøge familien. Adspurgt af anklageren og foreholdt udskrift vedrørende politianmeldelsen forklarede vidnet, at der var bulder og brag fra lejligheden hele tiden, det kunne godt lyde, som om der blev kastet med ting.

..."

Tolk i kurdisk X2 har oversat følgende fra video optaget af F den 11. oktober 2020:

"...

Hvorfor har jeg fået dig, hvorfor har de gjort det imod mig.... Jeg ville ønske, at du døde, at du fik kræft og døde af det.... Din luder, du er X3s luderdatter..... Hvorfor skal jeg finde mig i dig. Hvad har jeg gjort for at fortjene dig....Hvorfor har gud skabt det for mig..... Du er som en hund, der elsker, hvad andre gør. Der er ikke sådan en hos andre mennesker. Du giver andre skylden hele tiden.

..."

Der er forevist videooptagelse af politiets afhøring af F den 20. november 2020.

Der er dokumenteret fra Hillerød Kommunes anmeldelse af 16. november 2020, fra politianmeldelse af 31. marts 2020, samt fra udtalelse fra marts 2021 fra Skole vedrørende F .

Der er endvidere fremlagt fotos af F samt video optaget af F .

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Kriminalforsorgen har den 26. januar 2021 jf. undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808, blandt andet oplyst følgende:

"...

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at det er tvivlsomt, hvorvidt T er i stand til at gennemføre et vilkår om samfundstjeneste. Kriminalforsorgen skal dog erklære sig indforstået med at søge et sådant vilkår gennemført.

Det skal anbefales, at der til en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden samt, at der fastsættes en forholdsvis lang tængstetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen ligger i begrundelsen vægt på, at T har ordnede personlige og sociale forhold, samt at hun er samarbejdsvillig omkring tilsyn og samfundstjeneste. Det er ingen hindring for afvikling af samfundstjeneste, at T ikke kan afvikle et større antale timer ugentligt, men det må bero på, at T for den fornødne tid til afvikling samt er i stand til at møde stabilt

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hun har været alene med sine to piger. Hun har aldrig fået hjælp fra deres far eller fra sin familie, selv om de bor i nærheden. Hun har fået førtidspension. Hun kontaktede komunen og bad om hjælp for to år siden, da F var 13 år.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har nægtet sig skyldig og har forklaret, at hun aldrig har slået sine børn. Efter Fs vedholdende, troværdige og detaljerede forklaring, der støttes af de forklaringer, der er afgivet af de tre fagpersoner, der kender F , samt af vidnet V5s forklaring og de af F optagne fotos og videoen, finder retten det imidlertid tilstrækkelig godtgjort, at tiltalte i perioden fra 1. januar 2010 til den 29. januar 2020 i hjemmet og flere steder i offentligheden, adskillige gange og til tider flere gange dagligt, har udøvet vold mod sin datter F , idet tiltalte har slået hende på kroppen og ansigtet med både flad og knyttet hånd samt med

en metalgenstand og et støvsugerrør, sparket hende på kroppen, revet hende i håret, skubbet til hende, nevet hende i armene, kastet sko på hende og taget fat rundt om halsen på hende. Det findes endvidere tiltstrækkeligt godtgjort, at tiltalte den 29. januar 2020 har kastet et penalus i ansigtet på F med mærker til følge, samt at tiltalte den 11. oktober 2020 slog F, og rev hende i håret. Uanset, at dele af den begåede vold er omfattet af straffelovens § 244, finder retten under hensyn til, at der er tale om kontinuerlig, hyppig vold over en meget lang periode, at straffelovens § 245, stk. 1, om mishandling skal finde anvendelse. Med disse bemærkninger findes tiltalte skyldig i den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Retten har lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold, herunder at hun ikke er tidligere straffet, samt på at tiltalte, som enlig mor til en psykisk sårbar datter, har haft begrænsede ressourcer, og volden derfor kan være en udtryk for magtesløshed.

Efter forholdets karakter finder retten imidlertid, at straffen ikke kan gøres betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 10 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Mette Sørensen

retsassessor